

SLOVENSKI VESTNIK

CELOVEC
ČETRTEK
1994

5. MAJ

Letnik XLIX
Štev. 18 (2753)

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort
Klagenfurt
Poštni urad 9020
Celovec
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt

P. b. b.

Zveza koroških partizanov sporoča,
da je

muzej pri Peršmanu

zopet odprt od 1. maja do 31. oktobra
vsak dan razen ponedeljka od 9. do 18. ure.

Obisk priporočamo predvsem zato, ker je tam
dokumentirano trpljenje in borba koroških
Slovencev v nacistični dobi.

Vaje za Carmino Burano

Z vso paro vadijo štirje domači
pevski zbori za koncert, ki bo 15. ma-
ja v Domu glasbe. Dirigent Stanko
Polzer ima polne roke dela, pri orga-
nizaciji pa mu pomaagata obe os-
rednji kulturni ustanovi, Slovenska
gimnazija in ORF.

Carmina Burana, zbirka srednje-
veških pesmi, ki nam kažejo ta vek v
precej drugačni luči, kakor smo vaje-
ni: radožive, čisto zemeljske in čutne
so preživele stoletja. Več na 7. strani.

Informacije o privatnem radiu

Pretekli teden je zvezno
ministrstvo za promet infor-
miralo na sedežu deželne
vlade o možnostih glede
privatnih radijev na osnovi
novega zakona. Do jeseni
bo komisija ministrstva od-
ločila o prošnjah in dodelila
regionalne frekvence, leto
kasneje pa bo mogoče za-
prostiti tudi za lokalne frek-
vence. Regionalne frekven-
ce naj bi zajele področje
ene zvezne dežele, lokalne
pa naj bi zajele premer 15
kilometrov.

Najverjetneje je, da se
bodo za lokalne frekvence
potegovali tisti, ki ne bodo
dobili regionalne.

V zadevi razširitve slo-
venskih radijskih oddaj v
okviru ORF se je te dni
predsednik sosveta za slo-
vensko narodno skupnost
dr. Marjan Sturm pogovar-
jal z nekaterimi člani kura-
torija ORF in jim tolmačil
tozadevni sklep sosveta za
slovensko narodno skupn-
ost. V vprašanju razširitve
slovenskih radijskih oddaj v
okviru ORF bo prišlo v na-
slednjih mesecih do nadalj-
nih razgovorov s predse-
dniki političnih strank v kura-
toriju. Predsednik sosveta
dr. Sturm je poudaril, da so
bili razgovori, ki jih je vodil,
konstruktivni in da se kaže-
jo možne rešitve, ki bi bile
sprejemljive.

Ali je le provizorična vlada izhod iz politične krize?

Ustavni strokovnjaki dežele
trenutno iščejo in preverjajo
vse pravne možnosti za izhod iz
politične krize, v kateri se je
dežela znašla po svobodnja-
škem volilnem bojkotu dežel-
nega glavarja in s tem tudi nove
deželne vlade. Po mnenju vod-
je deželne ustavne službe dr.
Havranekove bi izvolitev pro-
vizorične deželne vlade bila ti-
sta rešilna bilka, ki bi omogo-
čila prelom in konec blokade in
s tem deželnemu zboru dala tu-
di pravnoformalno pdolago za
izvolitev deželnega glavarja in
nove, pač provizorične, dežel-

ne vlade.

Ta možnost v deželni ustavi
sicer ni izrecno omenjena, pa
tudi ne izrecno zanikana. V
členu 46 deželne ustave, in si-
cer v odstavku 2, namreč stoji,
da morajo člani deželne vlade
po koncu uradne funkcije, ki se
konča s koncem mandatne do-
be, do zaprisege naslednikov
ostati v službi.

Sedaj je tudi treba preveriti,
ali bi deželni zbor novo dežel-
no vlado ne glede na deželnega
glavarja lahko potrdil z navad-
no večino pri navadni večini
navzočih poslancev.

Na politični ravni se stvari si-
cer počasi, a le premikajo na-
prej. Svobodnjaška stranka za-
čenja očitno dojemati, da se je
s svojo zapeto linijo obstrukci-
je odrinila v kot, in sedaj pola-
goma spet kaže pripravljenost
za pogovore.

V torek, 3. maja, so se stran-
ke srečale v deželnem zboru k
pogovoru, na katerega je vabil
njegov predsednik Unterried-
er. Stališča v zadevi deželne-
ga glavarja so slej ko prej zako-
ličena, FP noče Zernatta, SP in
VP odločno zanj, vendar si je
FP naložila tako imenovan

„premor za premislek“ do na-
slednjega tedna.

Zato pa danes, v četrtek, 5.
maja, ne bo napovedane seje
deželnega zbora, na kateri bi
ponovno – in spet neuspešno –
skušali izvoliti deželnega gla-
varja. Edini, ki bi bil uspešen,
je blokadni blok FPÖ. Name-
sto seje bo popoldne pogovor
med strankami, ki se ga bo
udeležil tudi designirani dežel-
ni svetnik za gospodarstvo,
Rogner. Razkladal bo svoje
načrte in predstave dela v vlad-
di.

Franc Wakounig

Oder 73 in SPD
„Edinost“ v Pliberku

vabita na premiero

„Županova
Micej“

(po Antonu Tomažu
Linhartu)

v soboto, 7. maja ob
20.00 v farni dvorani
v Pliberku

Režija: Anita Hudl

Ponovitev:

v nedeljo, 8. maja ob
20.00 v farni dvorani
v Pliberku

Krščanska kulturna zveza

20 let
mladinskega in lutkovnega
gledališča na Koroškem

Sonček, kje si?

(Marjan Pungartnik)

Lutkovna igra z glasbo in
petjem po motivih iz ko-
roških ljudskih pravljic

Nastopa:
Ludke Mladje Celovec

Režija: Tine Varl

Mestno gledališče Celovec

v sredo, 25. 5. ob 20.45
v četrtek, 26. 5. ob 8.30,
ob 10.00 in ob 11.30

Prisrčno vabljeni!

SPD „Borovlje“
vabi na

srečanje
rožanskih
moških
zborov

v soboto, 7. 5.
1994 ob 20. uri pri
Cingelcu na Trati

Sodelujejo:

Vaščan' pojo,
Radiški fantje,
MoPZ „Bilka“,
MoPZ „Borovlje“

Slovenska prosvetna zveza
Krščanska kulturna zveza
ORF – Slovenski spored
Zvezna gimnazija za Slovence

vabijo na kantato

Carmina Burana

(Carl Orff)

v nedeljo, 15. maja 1994, ob 14.30
v veliki dvorani Doma glasbe
v Celovcu.

Sod.: MePZ „Danica“ iz Šentprimoža, MePz „Peca“
iz Globasnice, Mešani in mladinski zbor ZG iz Celov-
ca, člani orkestra Slovenske filharmonije iz Ljub-
ljane, Studio Percussion iz Gradca
Solisti: Norina Radovan – sopran, Marjan Trček – te-
nor, Jožko Kovačič – bariton
Klavir: Andrea Wuzella-Močilnik, Anton Kernjak
Dirigent: Stanko Polzer

Volitve v Južni Afriki so končno pokopale rasistično apartheidsko družbeno ureditev. Z volitvami je bila uveljavljena osnovna človekova pravica, namreč aktivna in pasivna volilna pravica za vsakogar, neglede na spol, barvo in versko pripadnost. Južna Afrika je bila za desnoekstremne sile v Evropi in svetu nekakšen simbol, ki so v apartheidskem sistemu videle tisto

dr. Marjana Sturma

Nelson Mandela novi predsednik Južne Afrike

družbeno ureditev, za katero so se tudi same prizadevale. Na drugi strani pa se je ravno ob južnoafriškem rasističnem družbenem modelu združevala tudi demokratična svetovna javnost, ki se prizadeva za konsekvenco uveljavitev človekovih pravic. Zato volitve v Južni Afriki niso le regionalno-afriškega pomena, temveč predstavljajo pomembno zmago nerasističnega in demokratičnega hotenja v svetovnem merilu.

Volitve v Južni Afriki je preprečljivo zmagal Afriški nacionalni kongres pod vodstvom karizmatičnega Nelsona Mandele. Nelson Mandela je bil za časa apartheidskega režima 27 let v zaporu.

Zato je toliko bolj pomembno, da je Mandela, potem ko je bil izpuščen iz zapora, sodeloval pri mirni preureditvi družbenega sistema. Po zmagi na volitvah je dejal, da morajo vsi južnoafriški politični faktorji sodelovati pri obnovi države. Mandela se je izrekel proti revanšističnemu obračunavanju z odgovornimi preteklega režima. Revanšistični pogled nazaj bi škodoval vsem južnoafriškim držav-

ljanom neglede na barvo in celotnemu afriškemu kontinentu.

Mandelove izjave pričajo o njegovi duhovni veličini. Upati je, da se bo to njegovo stališče uveljavilo v vseh družbenih celicah južnoafriške družbe.

V tem primeru bi namreč Mandelov humanistični pristop k reševanju sožitja v večnacionalni državi lahko pomenil cezuro v politiki. Kajti v Evropi smo npr. še vedno preveč pod vplivom civilizacije, ki sloni na načelu „zob za zob“. Krvavi krči ob prestrukturaciji bivših komunističnih režimov to zgovorno dokazujejo, ravno tako kot so to dokazali komunistični režimi, ko so prevzeli oblast. Mandelov humanistični pristop bi lahko dokazal, da je mogoče reševati vprašanja sožitja na miren, demokratičen način, na osnovi človekovih pravic. Morda nam bosta Mandela in nova Južna Afrika dokazala, da je mogoče graditi novo demokratično družbo brez revanšizma in „abendlanskega principa zob za zob“. Vsekakor bomo z veliko pozornostjo in zanimanjem spremljali nadaljnji razvoj Južne Afrike.

Svobodnjaki zganjajo trmo še naprej – Zernatto zanje ne pride v poštev

Ven iz deželne zbor – to je parola, ki se ji vsi deželnozbornski poslanci na listi koroške FPÖ, med njimi tudi tako imenovani „neodvisni“ kot Rogner, Gallo, Traußnig pokoravajo. Že drugi so v ponedeljek, 2. maja popoldne svobodnjaki zapustili iz protesta do deželne glavarja Zernatta plenarno dvorano deželne zbornice in tako preprečili izvolitev deželne glavarja ter deželne vlade. Na Koroškem namreč deželni zbor v bloku potrdi novo deželno vlado. Prvič so svobodnjaki deželni zbor zapustili v četrtek, 29. aprila.

Na začetku ponedeljkeve se je predsednik deželne zbornice Unterrieder vse poslance rotli, posebej še svobodnjake, naj končno omogočijo izvolitev deželne glavarja. Za primer, da bi izvolitev ne uspela, je napovedal pogovore med strankami v torek, 3. maja popoldne. Unterrieder je še poudaril, da prebivalstvo ne kaže več razumevanja za dogajanja v deželnem zboru, ki škoduje deželi.

Kot prvi se je oglašil svobodnjaški deželni svetnik (v stari deželni vladi) in sedaj deželnozbornski poslanec dr. Jörg Freunschlag. On, ki je še nekaj ur poprej skupaj s Zernattom sedel in soglasno sklepal v deželni vladi, je svaril pred propadom politične strukture in je Zernattu očital nepoštenost in ga imenoval „lomilca pogodbe“, ki ne izpolnjuje zahtev poštenosti. Svobodnjak je pribil, da njegova stranka ne bo

volila Zernatta: „Pripravljeni smo se o vsaki drugi rešitvi pogovarjati, samo o Zernattu ne“.

Vodja favpejskega kluba dr. Herwig Hofer je govoril o „politiškem spektaklu“, ki ga na škodo dežele zganja svobodnjaška stranka in menil, da koroška demokracija trenutno doživlja svoje najhujše dneve v drugi republiki. Fanatizem in nebrzdano sovraštvo do Zernatta da sta znak dogajanja, veliko ljudi da je že strah pred nadaljnjimi razvoji. Sedaj da gre za temelje demokracije, ki se bo zamajala, če bojo demokratične stranke popustile. Hofer je potrdil, da VP ne bo pustila Zernatta pasti.

Za socialdemokrate je klubski predsednik dr. Peter Ambrozy svobodnjakom očital, da iz sebičnih razlogov nočejo podpreti Zernatta. Stalen eksodus da ni nič drugega kot odklanjanje dela. Ambrozy je menil, da za FP pogodbe velja-

jo samo tako dolgo, dokler so v korist Haiderju, ki si je Koroško privoščil v svoje osebne interese. Svaril je svobodnjaško stranko pred polarizacijo v deželi in podžiganjem sovraštva in jo pozval k delu in sodelovanju.

Svobodnjaški (neodvisni) poslanec Gallo je potem povedal, kako si predstavlja neodvisnost: „Neodvisen sem od SP in ÖVP“ je dejal in skušal utemeljiti, zakaj da je proti Zernattu.

Potem je FP zapustila plenarno sobo. Deželni glavar Zernatto pa je zatrjeval, da ne bo dopustil demontaže deželne zbornice in večinskega mnenja prebivalstva. Koroška da ima vlado, ki bo tako dolgo v funkciji, dokler ne bo izvoljena nova vlada. Dramatično je apeliral na vse, naj se uprejo začetkom destabilizacije in kaosa in naj se dopustijo nikoli več posiljevanja demokracije v deželi. Ravnanje FP je Zernatto imenoval maščevalni pohod, ker Haider po izjavi o „poštenih zaposlitvenih politiki v tretjem rajhu“ ni bil več politično rehabilitiran.

Nato je predsednik deželne zbornice Unterrieder zaključil sejo in za četrtek, 5. maja, sklical novo.

f. w.

Peter Ambrozy

Jörg Freunschlag

Herwig Hofer

Mojster mase in „neodvisnih“

Svobodnjaški vodja je mojster polarizacije in motivacije mas. Ponovno je to dokazal v petek, 29. aprila zvečer v Beljaku, ko je v tamkajšnji kongresni hiši pred pristaši razkladal svojo resnico o koroškem izdajstvu. Seveda je gospodar pobencelnov (Herr der Buberlpartie) samega sebe in svoje somišljenike postavil v najlepšo luč, se oklical za poštenjaka, ki se drži dogovorov, pa najsi so bili „obljubljeni v roko“, hkrati

pa je deželne glavarja Zernatta risal in slikal v najtemnejših zlovesčih barvah, kot da bi bil sam nebodigatreba zlodej.

Seveda, masa je ploskala, vpila in topotala z nogami. Kajti On tam spredaj, ki se je nedejlo navrh primerjal celo za direktne naslednika Jezusa (vsaj, kar zadeva izdajstvo in petelinje petje), ji je dal občutek, da je tudi sama prav tako krepkasta kot njen idol. A ta je hitel že naprej – do naslednje močate izjave: svobodnjaki nikoli ne bodo volili Zernatta za deželne glavarja. V tonu komandanta je še pristavil: To je obvezno. Pa glej, ne Rogner, ne Traußnig, ne Gallo, ne eden od teh, ki so menda neodvisni v deželnem zboru, ni zapustil dvorane ali drugače protestiral. Ne, po nagovoru so kot pridni fantički (pač malo postrani) prišli na oder in se postavili okrog svojega mojstra. Haider jih je pribil na svojo linijo, oni pa so v tem in ob tem uživali, oz. smeli uživati huronsko vpitje mase. Poigral se je z njimi, kot se je poigral z maso v dvorani.

Južna Afrika in demokracija

Prve demokratične volitve v Južni Afriki so se končale v bistvu tako, kot so opazovalci pričakovali. Afriški nacionalni kongres (ANC) Nelsona Mandele je z 62,2 odstotki dobil absolutno večino, Nacionalna stranka dosedanjega predsednika Frederika de Klerka je dosegla 22,4 odstotkov in gibanje Inkatha zulujskega poglavarja Mangosuthuja Buthelezija je v vsedravnem merilu dobilo 8,3 odstotkov, v pokrajini Kwa Zulu Natal pa je s 53,4 odstotki dosegla absolutno večino. Na četrtem mestu je stranka kooperativnih belcev. Stranke belih skrajnežev niso prišle v novi parlament v Pretoriji.

Novi južnoafriški predsednik Mandela je vse državljane ne glede na barvo in vero pozval k strpnosti in delavnosti. Medtem se ANC in Nacionalna stranka že pogovarjata o sestavi nove vlade.

Avtonomija za Palestince

V Kairu sta včeraj izraelski premier Jicak Rabin in predsednik Palestinske osvobodilne fronte (PLO) Jasir Arafat podpisala avtonomijsko pogodbo, tako imenovani Dogovor o Gazi in Jerihu, ki naj bi pomenil začetek novih odnosov med obema partnerjema. Izrael bo po pogodbi prepustil Jeriho in Gazo palestinski upravi, odtegnil bo tudi svoje vojaške patrulje, dolgoročno pa naj bi Jeriho in Gaza bili zametek nove palestinske države. Pogajanja so potekala pod patronanco ZDA in Rusije, (v Washingtonu je bila podpisana prva pogodba), egiptovski predsednik Hosni Mubarak pa se je izkazal kot ekselenten moderator težkih in občasno prekinjenih pogovorov. Izrael in PLO sta se dogovorila za skupno gospodarsko pospeševanje obeh področij in pozivata podjetja širom sveta, naj investirajo v Gazi in Jeriho.

Avstrija in Evropska unija

Procedura pristopa Avstrije k Evropski uniji bolj in bolj prihaja v zaključno fazo – in to tako na notranje kot na zunanje politični ravni. Včeraj, po zaključku uredniškega roka, je parlament na Dunaju začel dvodnevno debato o Evropski uniji. Svobodnjaki so napovedali, da bojo izrabili vse poslovne trike, s katerimi naj bi preprečili referendum o priključitvi k Evropski uniji 12. junija 1994. Če bi jim to uspelo, bi se terminski koledar vključevanja bistveno zavlekel.

Prav tako včeraj je v evropskem parlamentu v Straßburgu potekalo glasovanje o sprejemu novih članic, to je Avstrije, Finske, Norveške in Švedske v EU. Domala do zadnjega je bilo odprto, ali bo glasovanje pozitivno, pa čeprav je predsednik parlamenta Klepsch računal z jasno večino.

Slovenija se ne pusti provocirati

Zelo umirjeno in preudarno, v zadevi meje odločno in kooperativno glede odnosov z Italijo, je slovenski zunanji minister Lojze Peterle pretekli četrtek v Ljubljani zavzel stališče do slovensko-italijanskih odnosov. Prav novejša iredentistične in okupantske izjave veljakov neofašistične stranke na račun Slovenije in Hrvaške so se krepko obesile na odnose med Ljubljano in Rimom. Slovenski zunanji minister na tiskovni konferenci ni prilival olja na ogenj.

Peterle je poudaril, da zaskrbljenost Slovenije ni brez podlage, kajti pri zahtevah neofašistov, ki so sedaj tudi vladna stranka, da gre za tako temeljne stvari kot so revizija meje, revizija osimskih sporazumov in blokada Slovenije pri integraciji v evropske institucije in predvsem v EU.

Hkrati pa so te zahteve sprožile zaskrbljenost tudi v Italiji, kar pomeni, da izjave niso izraz enotne politične volje sosednje države. Zunanji minister je v tej zvezi postregel z informacijo, ki jo je dobil od visokega zunanjepolitičnega predstavnika, da nova vlada ne namerava zaostrovati odnosov s Slovenijo in da je državna meja nedotakljiva.

Vzporedno potresno linijo

po neofašističnih zahtevah so odprli v Boznu, kjer so vprašanje južnotirolske avtonomije spretno povezali z upoštevanjem osimskih sporazumov.

Peterle, ki je na tiskovni pogovor prišel z državnim sekretarjem Ignacem Golobom, predsednikom slovenske delegacije, ki se z Italijo pogaja o urejanju medsebojnih odnosov, je predložil obširen dokumentacijski papir, ki ponazarja razvoj slovensko-italijanskih odnosov od 15. januarja 1992 naprej.

Tistega dne je Italija priznala samostojnost in suverenost Republike Slovenije.

Bistven element te dokumentacije je dejstvo, da sta že 17. januarja 1992 obe državi

sklenili pripravo sporazuma o sukcesiji (pravnem nasledstvu) sporazumov bivše SFR Jugoslavije in Republike Italije in da je z izmenjavo not 31. julija 1992 Slovenija postala pravna naslednica teh sporazumov. V tem paketu je 49 sporazumov, med njimi tudi Osimski sporazumi iz leta 1975. S tem so bile vzajemno priznane medsebojne meje med Slovenijo in Italijo in rešeno vprašanje odškodnine za optante, ki so v petdesetih letih odšli v Italijo. Slovenija je od odprtih 110 milijonov doaljev odškodnine prevzela delež v višini 30 milijonov in je pripravljena to obveznost tudi poravnati. Vendar vse doslej Italija kljub večkratnim pozivom ni sporočila številke bančnega računa, na katerega bi Ljubljana polog lahko prenakazala.

Slovenija je za nadaljevanje korektnih odnosov z Italijo, čeprav je vprašanje enakovrednosti slovenske narodne

skupnosti v Italiji slej ko prej odprto.

Slovinci v Italiji doživljajo te dni dva obraza italijanske politike. Na mestni in regijski ravni v Trstu in v pokrajini Furlanija-Juljska krajina z novimi administracijami vzpostavljajo zelo kooperativne odnose. Te administracije razvoj Trsta in pokrajine pogojujejo z dobrososedskimi odnosi s Slovenijo. Druga, grda plat pa so izjave neofašistov.

Peterle je potrdil, da bo Slovenija krepila razvoj dobrososedskih odnosov, da pa ne bo pristala na zahteve političnih skrajnežev. Če pa bi italijanska stran položaj zaostrovala naprej, potem bi Slovenija bila primorana, da si v Evropi poišče zaveznike in partnerje proti Italiji.

O vrnitvi nepremičnin italijanskim optantom je zunanji minister odločno pojasnil, da je to vprašanje bilo dokončno rešeno v osimskih sporazumih

– Slovenija ničesar ne bo vračala. Če pa bi Italija težila zaradi odškodnine nepremičnin, potem bi Slovenija odprla zadeve slovenskih nepremičnin, kot na primer požganega narodnega doma v Trstu ali drugega slovenskega imetja, ki ga je fašizem konfisciral in nikoli ni bil vrnjen Slovencem.

Designirani italijanski premier Silvio Berlusconi se je v eni od prvih izjav ogradil od zahtev neofašistov in je potrdil nedotakljivost meja ter željo po dobrososedskih odnosih s Slovenijo in tudi z vsemi ostalimi sosedami. Resni italijanski politiki se namreč zavedajo, da Italija v takem konfliktu ne bi profitirala, ampak bi bila veliki zgubaš. Kajti prav lahko bi bilo mogoče, da bi se država razcepila na tri dele, to je na bogati sever, okolico Rima in južni del. Te tektonske politične linije so na italijanski politični karti vse bolj občutne. Vrh tega pa bi Italija nosila odgovornost za rušenje povojne konsenzualne evropske politične in tudi gospodarske ureditve.

Franz Wakounig

Kultura in politika

Na poti na koncert godbe na pihala v Šmihelu sem razmišljal o teh dveh pojmih med koroškimi Slovenci in ugotovil, da je opaziti vse večji razkorak med nami. Če pogledam na zgodovinsko porazen rezultat EL na zadnjih volitvah (že ime samo ne ustreza realnosti), tudi ne moremo govoriti o uspehu druge opcije. Samo bežen in ne popoln pogled na zadnjo kulturno sezono pa pokaže nadpovprečne uspehe za to politično tako „razkosano“, majhno, umirajočo narodno skupnost na Koroškem.

– Pred očmi mi je jesenski osrednji koncert SPZ;

– nešteti koncerti Šentjakobčanov;

– vozim mimo Cingelca, vidim kulturnega garaža, ki je vdihnil življenje v to hišo in mislim na izredni dosežek „Martina Krpana“;

– na sončnih Radišah so domačini, ki vidno napredujejo na odru;

– vidim marljive Selane;

– Šmarjeto, ki se morebiti le

odmika iz nemško-slovenske polarizacije,

– Galicijo z iniciatorjem odrskih kulturnih viškov in „Gledališča ob Dravi“;

– Šentprimoz s kulturnim domom in kulturnimi viški (Prizori s Prežihom, Jošt in Jaka, pevski zbor in Carmina Burana,

– mislim na Globasnico in uspelo pevsko turnejo po Ameriki,

– mislim na 15 let Glasbene šole, ki že rojeva sadove.

Verjetno bi bili organizatorično tu že korak naprej, če bi politika ne posegala vanjo. Utrdili bo obstoj te tako važne institucije.

Ko se približujem Šmihelu, premišlujem o tem, kako „močna“ je tu še narodna skupnost v primerjavi s krajem, od koder prihajam. Tu delujejo uspešni lutkarji in dve godbi na pihala. In sem presečen, ko preštejem koncertno publiko. 128 obiskovalcev in približno 20 praznih stolov. Vem, da igra v tem kraju „poli-

tika“ svojo vlogo, ki sega globoko v kulturno delovanje. Toda tak koncert, še posebej pa pot, ki jo je prehodila, zasluži vsekakor večje pozornosti in priznanja. (Na Koroškem ne vidim nobene druge BIG BAND, tudi v nemškem jezikovnem prostoru ne). Ta koncert s pevko je kvaliteten korak naprej in je navdušil ljubitelje te glasbe.

Po prireditvi sem, po stari navadi, še posedel s krajani v pomenku in prisluhnil problemom kraja. Z domačim političnim veljakom sva se pogovarjala o raznih problemih v politiki, kulturi, o kulturnem domu Pliberk in in in ...

Preden se odpeljem, ga še vprašam, kaj je z drugo godbo v Šmihelu, saj je tam igrala nagrajenka, saksofonistka in hčerka sponzorja te godbe. Odkril mi je žalostno resnico: godba se je razšla. Dva igralca igrata sedaj pri sosednji „Loibacher Trachtenkapelle“. Pa tako bi potrebovali pri BIG BAND vsakega igralca, da bi bila godba res BIG... A nekateri le bolj SMALL mislijo.

Hanzi Weiss

Dijaki so navezali nove stike

Izmenjava dijakov z južnim Uralom

Teden dni, od 18. do 25. aprila, so bili v gosteh na Slovenski gimnaziji dijaki in dijakinje z južnega Urala. 17 dijakov in dijakinj ter 2 spremljevalca iz milijonskega mesta Čeljabinska, Magnitogorska in Kuse je povabila v Avstrijo firma E.U.L.E. Consulting iz Wiener Neudorferja, ki je tudi nosila stroške za vse prevoze v času bivanja, deloma pa tudi za bivanje samo. 12 ruskih dijakov in dijakinj je živelo teden dni večinoma v družinah tistih naših dijakov, ki obiskujejo v 6. in 7. razredih pouk rusčine. Učitelji rusčine – glavno skrb je nosil prof. Štefan Pinter – so pripravili za goste v dogovoru s firmo E.U.L.E. zanimiv program, ki je vključeval aktivno udeležbo pri pouku, športno srečanje, ogled celovskega starega mesta in obisk v mestni hiši, kjer je skupino sprejel župan L. Guggenberger, ekskurzijo po Koroški (Gospa sveta, vojvodski stol, Štalenski vrh, Ojstrovica, osoje), ogled Mini-

mundusa, skupen večer v stari šoli v Šentjanžu. V soboto pa so ruski dijaki skupno z dijaki gostitelji obiskali Slovenijo – ogledali so si Piran in Ljubljano. Kratko bivanje na morju ob toplem vremenu je bilo za goste iz kontinentalnih področij še posebno čudovito doživetje. Ruski dijaki so bili skoraj vsi prvič na zahodu oz. v tuji državi. Področje s katerega prihajajo, je bilo še do nedavnega za tujce zaprto, zato je potovanje zanje bilo še bolj podobno odkrivanju „neznane dežele“.

Zanje in za dijakke gostitelje je bilo srečanje ne le spodbuda za učenje jezika, temveč tudi izziv za to, kar modno imenujemo „medkulturno učenje“, t.j. za razumevanje ljudi iz drugačnih kulturnih in družbenih okolij, razumevanje razlik in skupnosti.

Ker naj bo to izmenjava, bo v prihodnjem septembru skupina naših dijakov vrnila obisk v Čeljabinsku.

V petek in soboto na Dunaju Mani-FEŠTa prijateljstva in kulture

Tschuschenkapelle – medkulturni glasbeniki

Preteklo soboto popoldne v 6. dunajskem okraju. Pred impozantnim vhodom v klasicistično poslopje v Windmühlgasse 26, v njem je Ženski komunikacijski center „ega“ (svojčas so tu bili poslovni prostori podjetja Hutter & Schranz), visita in vihrata dve pisani zastavi, ki s slovenskim in nemškim napisom vabita na Mlado mani-FEŠTo koroških Slovencev.

Na dvorišču zares strokovno renoviranega ambienta in v prvih dveh nadstropjih vlada precejšen živ-zav. Lutkovna skupina SPD „Celovec“ se pravkar pripravlja na nastop, organizatorji mani-FEŠTe, to so člani Kluba slovenskih študentk in študentov na Dunaju, precej nervozni švigajo sem in tja, vmes pa biokmeta Franc in Mihi iz Branče vasi povsem mirno postavljata stojnico, na kateri bosta razstavila in prodajala dobrrote z domače grude in od naravno spitanih prašičev. V prvi etaži je Miha Dolinšek že vse pripravil za predvajanje filmov, nadstropje više pa so v vencu po tleh raztrošenih nageljniov na ogled dela Frlina alias Andreja Krištofa, Ivana

Klariča, Tonija Reichmanna, Oliverja Marčete, Tanje Prušnik, Nika Sturma in Valentina Omana, pač znanih in manj znanih slovenskih likovnikov in fotografa.

Polagoma se polnita dvorišče in dvorana, prišli so nastopajoči, deloma imajo za sabo dolgo pot iz južnokoroških vasi, prišli so stari znanci in predvsem veliko staršev z otroki, ki so sploh najlepši okras srečanja.

Prva točka sporeda je lutkovna igrlica „Radovedni slonček“ igralske skupine SPD „Celovec“. Silvana Meixner, urednica stalne televizijske oddaje za priseljence, „Heimat, fremde Heimat“, pa pozdravlja in povezuje. Potem se zvrsti

nastop glasbenikov „Les trois arts“ in Janija Oswald, zatem Andreje Wuzelle in navrh pevska vložka „Sekteta Borovlje“ in „Dunajskih fantov“. Z literarnim branjem klubašev Tamare Deu, Sonje Sticker, Tomaža Verznika in Marjete Angerer in predvajanjem filmov Govorice, Karavanke, Še upanje, Vkljenjeni Prometej in Tevžej se zaključi popoldanski blok programa.

Večerni del fešte, ki traja skoraj do polnoči, prične Martin Krpan s svojim istoimenskim kabaretnim v produkciji igralske skupine SPD „Borovlje“. In kot zadnja točka dneva nastop slavne „Wiener Tschuschenkapelle“, branika tiste (danes nepojmljive – a svojčas povsem normalne) balkanske multikulturalnosti, ki je spoštljivo in enakopravno pustila skupaj brsteti pesmi, plese in običaje narodov in narodnosti na tem prostoru. Kljub hitrim taktom in žgoči in poskočni glasbi – ali pa morda prav zaradi tega

– sta se med navzoče prikradli melanholija in žalost, da ta kulturna pestrost, ki jo goji „Tschuschenkapelle“, sedaj zgineva v žrelu vojne in šovinizma.

Pesmi upanja

Apropos strpnost, kultura, ekumena in medsebojno spoštovanje: že v petek, 29. aprila zvečer, je mešani pevski „Rož“ s „Pesmimi upanja“, to je obredi svetovnih verstev, nastopil v Plečnikovih cerkvi/Hl. Geist Kirche v dunajski Herbertstraße 82. Koncert je sila uspel. Častno pokroviteljstvo nad koncertom so prevzeli vidni zastopniki štirih ver: nadrabin Paul Chaim Eisenberg za judovsko, dr. Ahmad Abdurahimsai za islamsko, mag. Hel-

mut Schüler za rimskokatoliško in vikar Drago Govedarica za pravoslavno versko skupnost. V posebnih poslanicah so predvsem z ozirom na zaostrovanja in nasprotstva med narodi in verstvi pohvalili in pozdravili plemenito zamisel zbora „Rož“, ki na svoj način spodbuja poslušalce k razmisleku in delovanju, kot je zapisal kardinal dr. König.

Nad sobotnim sporedom pa je vzel častno pokroviteljstvo kabaretist Lukas Resetarits.

„Z mlado mani-FEŠTo koroških Slovencev hočemo znova posredovati našo domovino, kulturo in politiko, pa tudi dunajski publiki“. In „multikulturni program naj je dokaz raznoličnosti znotraj manjšine in naj omogoča dostop čim širši javnosti“, so zapisali v programskem biltenu.

Kar so z mani-FEŠTo hoteli doseči, so slovenski klubaši dosegli.

Franc Wakounig

Odmevna „Jošt in Jaka“

Uprizoritev musicla „Jošt in Jaka“ je za koroške gledališke razmere bila nekakšna novost, ker po razpoložljivih močeh predstavlja spevoigro novejšega tipa – musical, predvsem njegove gledališke izrazne možnosti, pa tudi odmevnost. Doslej smo le redkokdaj segli po takšnih ali podobnih gledaliških izrazilih in kljub lahkotni in nekomplilirani vsebini je musical zahteval temeljit izvedbeni nivo.

Pogoj za kvalitetno predstavo je, da je izvedba z razpoložljivimi danostmi, ki jih ni malo, so pa med amaterji omejene, čim bolj profesionalna. V naših razmerah se ta vprašanja prepletajo med seboj od prostorskih preko organizacijsko-tehničnih in finančnih zmogljivosti do igralskih izraznih moči in nemoči. Iz te dokaj zapletene soodvisnosti različnih dejavnikov, kjer si amaterizem in profesionalizem lahko podajata roke, je izstopila predstava „Jošt in Jaka“ in se dvignila nad povprečne produkcije gledališkega ustvarjanja na Koroškem.

Posrečen izbor igrancev/pevcev, profesionalna režija, scenografija in kostumografija, izvrstna glasba v kompoziciji in izvedbi ter odlična ozvočevalna naprava kot nujnost za kvaliteto izvedbo musicla, to so dejavniki, ki v svoji izrazni in sporočilni celovitosti učinkujejo dobrodejno s sončnim, barvitim in humornim igralskim deležem. Odmev občinstva je temu ustrezno za koroške razmere nadpovprečno dober in bo gotovo še odmeval. Igralci so torej opozorili nase z dobršno mero kvalitetno izvedene predstave, saj so mladi in starejši gledalci, ki se jih je v devetih predstavah v Sentprimozu in v Celovcu nabralo okoli 2300, bili povsem zadovoljni, če že ne presenečeni nad tem, kaj je mogoče

doseči z amaterji, ki delajo po profesionalnih merilih. Napori se potemtakem sami po sebi obrestujejo: s primerno gledališko usmerjenostjo in igralsko kulturno oblikujejo prihodnje zrele obiskovalce gledališč.

Če hočemo torej dobre gledališke predstave, to tudi nekaj stane zastojkarstvo je že vedno dajalo potuho diletantizmu. Koroška (tudi slovenska) klima kvalitetni ustvarjalnosti ni najbolj naklonjena, v nemajhni meri jo dušijo folklor in vrhunski šport, pa tudi druge „ekzistenčne zadrege“. Toda dobro gledališče kot najbolj kolektivna umetnost ne more biti več „roža v siromakovi gumbnici“, če se hočemo znebiti povprečja in dolgočasje v gledališki umetnosti.

Da dobro narejene gledališke predstave nekaj stanejo, naj bi bilo povsem jasno. Stroški za projekt „Jošt in Jaka“ so znašali pol milijona šilingov, kar je malo in je mogoče samo v razmerah, kjer gledališka dejavnost ni profesionalizirana, ampak je podvržena organizacijsko-tehničnim slabostim in deloma tudi umetnosti nenaklonjenemu amaterizmu. Nekaj tega je prav gotovo prisotnega v slovenskih kulturnih organizacijah. V primeru „Jošt in Jaka“ se je morda marsikomu (še bolj) izostril pogled na gledališko delo, kar navsezadnje že kaže odmevnost za predstavo. Ali ni resnica zelo preprosta: dobra predstava najde zadovoljnega gledalca. Osnovni namen gledališča pa je, da naj sadove njegovega dela uživa čim več občinstva. Zato se bosta Jošt in Jaka oktobra letos pojavila še enkrat na koroških odrih in na odrih Slovenije in Italije. Ne samo med Slovenci, tudi med nemškogovorečimi, Italijani, Furlani ...

Janko Malle

Bilo je mnogo mladine, pa tudi bivša mladina je vneto sodelovala

Družabni večer v Šentjanžu

Zelo posrečen družabni večer sta Športno društvo Šentjanž in krajevno kulturno društvo priredili v petek, 22. aprila v stari šoli v Šentjanžu. Predsednik športnikov dr. Tomi Partl je menil, „da če se že nismo mogli srečevati na smučišču na Rutah, pa naj se ob koncu sezone ob prigrizku in žlahtni kapljici“.

Kljub slabim snežnim razmeram pa so športniki beležili zelo dobre rezultate; na tujih smučiščih si jih je pridobila celotna ekipa. Največje uspehe ima zagotovo državni prvak pri mladini, domačin Daniel Užnik, kateremu sta še posebej čestitala župan Gradneger in pa direktor Elana Moschitz (firma Elan je tudi sponzor

športnega društva). Slednji se je tudi z darili zahvalil trenerju Erihu Užniku in poslovodnemu predsedniku športnega društva Hanziju Pscheiderju za ves trud, ki ga vlagata v vzgojo mladih športnikov. Čestitkam se je pridružil s posebnim kulnaričnim darilom tudi zastopnik prosvetnega društva Šentjanž Hanzij Wieser.

Tamburaški in dekliski zbor sta polepšala slavlje. Slavenec pa je vse navzoče presenetil, ko je v tamburaški skupini igral glavni instrument in tako dokazal, da zna smiselno povezovati vrhunski šport s kulturnim udejstvevanjem v prijetnem domačem okolju med svojimi prijatelji.

H.W.

Slavje „Pevskoinstrumentalne skupine Žvabek“ 15 let s pesmijo na ustih

Skupina, ki je pod vodstvom Rozine Katz (levo) prerasla v skupnost (foto: Opetnik)

Pred petnajstimi leti je mlada in zagnana učiteljica Rozina Katz sklenila, da skupaj z možem Lenartom ukreneta nekaj proti kulturnemu mrtvilu v rodnem Žvabeku in sploh suški občini. Začela je samotež okoli sebe zbirati otroke in mladino ter jo navduševati za skupinsko delo in igranje z glasbili.

Začetki so, kot povsod, tudi tu bili vse prej kot lahki, ampak uspehi so članom skupine in njeni voditeljici dali dosti zagona za nadaljnje delo – in vztrajali so. Kaj kmalu je Žvabeška skupina, ki deluje v okviru krajevnega Katoliške prosvetnega društva „Drava“, bila dobrodošla na prireditvah domala po vsej Koroški, nastopala je tudi drugod in si tako krepila ugled, vzporedno pa je širila svoje pevski repertoar. Tako je rasla in nastajala „Pevskoinstrumentalna skupina Žvabek“, ki vso dobo svojega obstoja sodi med stebre kulturnega dela naše narodne skupnosti tako na občinski kot na deželni ravni. Obenem je svetel zgled samopomoči in srenjske vzajemnosti.

Preteklo soboto, 30. aprila zvečer, je skupina pri Hafnerju v Gornji vasi pri Žvabeku proslavila svojo petnajstletnico. In to je napravila tako, kot je pač zanj značilno in po geslu, da je skupno veselje dvojno veselje. Zato je k sodelovanju in praznovanju povabila okolišnje pevske zbornice in kulturnike.

Prišli so „Mlada Podjuna“ pod vodstvom Vere Sadjak, mešani pevski zbor „Podjuna“, tokrat pod vodstvom Toneja Pika, oktet „Suha“, Ivanka Polanc je brala iz svojih pesmi, nastopili pa so še Traudi Rudolf, Edith Zechner, Kurt Klade in harmonikaš Hubert Krop.

Hafnerjeva dvorana je bila polna, med poslušalci pa je bilo precej domačinov, ki so šli s trebuhom za kruhom v svet in sedaj živijo drugod. Prišli so domov na koncert, ker so prav preko pevsko-instrumentalne skupine tesno in živo povezani s kulturnim utripom in življenjem v svojem rodnom kraju. Prišli so tudi zastopniki slovenskih političnih, kultur-

nih in gospodarskih ustanov, tajnik Nužej Tolmajer pa se je v imenu Krščanske kulturne zveze zahvalil pevsko-instrumentalni skupini oziroma njenim članicam in članom za delo in plemenito poslanstvo, ki ga v imenu slovenske narodne skupnosti in njene kulture izvršujejo na naši vzhodni jezikovni meji.

f. w.

Čestitka

Peter Stern ml. iz Stare vasi pri Šentlipšu, sin Petra in Marije Stern, je na Dunaju zaključil študij

narodnega gospodarstva.

Mlademu magistru za ta pomemben uspeh v poklicnem življenju iskreno čestitamo!

Jezik je duša

JANKO MESSNER

Kaj je narobe z Vincenz-Rizzijevem društvom?

Narobe je to, da so ga polomili pri njegovem krstu. Tako berem v „Stimme von und für Minderheiten“ 10/94: „... wurde in Klagenfurt/Celovec nun eine Gesellschaft gegründet, die nicht nur den Namen Vincenz Rizzij/Vincenz-Rizzijev društvo na Koroškem trägt, sondern ...“

Kadar uporabljamo ime in priimek, ne delamo svojilnega pridevnika, marveč postavljamo oboje v roditeljski: društvo Vincenza (Vincenza) Rizzija. Če pa uporabljamo samo priimek, je svojilni pridevnik obvezen: Rizzijev društvo. Tako pravimo tudi novele Prežihovega Voranca, pesmi Otona Župančiča ali Župančičeve pesmi, spomenik Ivana Cankarja ali Cankarjev spomenik, ulica Janeza Trdine ali Trdinova ulica, ministrski stolček Janeza Janša (Janše) ali Janšev ministrski stolček ... Sem kaj spada tudi naša pogostna napaka, npr. tale: „Gospod doktor Matevž Grilc“ namesto: govor doktorja Matevža Grilca. Sklanjati pozabljamozlasti titule pred imeni in priimki. Zgodi pa se tudi, da pri moških imenih kdo pozabi sklanjati oba dela: prinašam potrdilo za Toneja Kovač, namesto za Toneja Kovača.

V NT 18. 3./12 berem tale stavek: „...nihče noče obsojati dijake.“ Avtorica je pozabila stavek zanikati: nihče noče obsojati dijaka o v. Kadar se zanikovanje nanaša direktno na osebek, uporabljamo zmeraj roditeljski! (Ne prevzamem tega dela, ne morem prevzeti tega dela. Kadar pa zanikanje izražamo indirektno, brezosebno, uporabljamo tožilnik: Ni bilo primerno, ni bilo pravično obsojati dijake. Ni mi bilo mogoče prevzeti tega dela.)

H. Kelih v rubriki „Stališča“ meni takole: „V primeru, da bi se razpasla mamila tudi med našo mladino, stvari ne bomo rešili, če bomo začeli hektizirati.“ Njegov prispevek je jezikovno brezhiben, zato bi bil lahko opustil tudi to nedelno in nepotrebno tujo skovanko. Namesto nje bi lahko po domače povedal: „...stvari ne bomo rešili, če bomo zgubljali (ne 'začeli' zgubljati!) živce. Prav tako?“

Nove knjige – recenzije

Manche Künstler sind Dichter (antologija)

Astrid Wintersberger, nova antologija avstrijske literature, založba Residenz, Salzburg 1993, 376 strani, 298 šil.

Kot že leto poprej založba Wieser, se je konec prejšnjega leta odločila znana založba Residenz za izdajo antologije sodobne avstrijske literature. Recenzent priznava vnaprej: lahko mu očitata pristranskost, saj je bil sam tisti, ki je pri založbi Wieser izdal l. 1992 „Prosa-Land Österreich“, vendar pa bi njegova kritika „nekaterih umetnikov“ ne bila drugačna, če bi njegovo konkurenčno delo ne izšlo.

Kolegica Wintersberger si je zadevo, kot je videti, napravila le malce preveč enostavno. Približno polovica vseh tekstov je vzeta iz prejšnjih izdaj založbe Residenz. Kaj nam torej želi Wintersbergerjeva s tem povedati? Da odkriva 50 odstotkov domačega ustvarjanja založba Residenz? Da lahko dober avtor publicira samo pri Residenz? Da je v Avstriji samo ena prava založba za literaturo? Bi rada svojo lastno luč prikazala za svetlejšo? Ravno en prispevek od Wieserje, eden od Haymona, eden, dva od Droschla in Otta Müllerja. Residenz, če že ne nadvse, pa vsaj nad vsemi. Na srečo je avstrijska literatura doma tudi še kje drugje, kar pa ne govori proti častiljivi založbi, pač pa proti takemu načinu izdajanja.

Tudi z oceno opravi Wintersbergerjeva kar se da na hitro; „Če predpostavljamo, da je literatura takrat najbolj zanimiva, ko gre – vsebinsko in formalno – v tveganje in se obrača k novemu, naj pregled te vrste prav tako tvega in predstavi tudi mlajše avtorice in avtorje, ... avtorje, o katerih še ni bila izgovorjena zadnja beseda. Po drugi plati pa mora imeti pogum, da opusti tega ali onega, ki so bili prehitro priznani in katerih splošna veljavnost, če gledamo širše, ni primerna.“

Niti Reich-Ranicki bi si ne drznil takega preklestva. Kdo je torej „prehitro priznan in splošno veljaven“? Manjkajo mdr. Hans Lebert, Reinhard Federmann, Wilhelm Pevny in Helmut Zenker, manjkajo pa tudi „mlajši“: Sylvia Treudl, Karin Ivancsics, Barbara Neuwirth ali pa tudi Doron Rabinovici. Zakaj? Ker pač ne izdajajo pri Residenz? Ali pa so bili, čeprav še ni bila izgovorjena zadnja beseda o njih, vendarle „prezgodaj priznani“? Rigidnost Wintersbergerjev škodi prav tako kot njeno zoženo gledanje pri izbiri materiala. Kajti mnogi tu zbranih tekstov so kvalitetni. Malo več raznolikosti pa bi knjigi na vsak način koristilo.

Andrej P. Pittler

Datum	Kraj	PRIREDITVE	Prireditelj
Četrtek, 5. 5. 20.00	pri Joklinu v Celovcu Badg. 7	Medkulturni večer	
Petek, 6. 5. 20.00	v farni dvorani v Pliberku	Predstavitve pesniške zbirke Hermana Germa „pričakovanja in izpolnitev“; knjigo bo predstavil dr. Valentin Inzko, sod. MoPZ Podjuna, Oktet Suha	Mohorjeva
Petek, 6. 5. 19.00	v galeriji Šikoronja v Rožek	Približevanje – ogled razstave J. Zechnerja pod strokovnim vodstvom	Galerija Rožek
Sobota, 7. 5. 20.00	v ljudski šoli v Žitari vasi	Folklorni večer – 15 let folkorne dejavnosti SPD „Trta“	SPD „Trta“
Sobota, 7. 5. 20.00	pri Cingelcu na Trati pri Borovljah	Srečanje rožanskih moških pevskih zborov; sod.: Vaščan pojo, adiški fantje, MoPZ Bilka, MoPZ Borovlje	SPD „Borovlje“
Sobota, 7. 5. 19.30	pri Kovaču na Obirskem	Praznovanje dvajsetletnice Obirskega ženskega okteta; koncert z duom „Do“ in ples z ansamblom „Duo Vedrina“	SPD „V. Polanšek“
Sobota, 7. 5. 20.00	v farni dvorani v Šmihelu	Filmski večer – „Govorice“, „Uklenjeni Prometej“, „Karavanke“	„film mladje“, KDZ
Sobota, 7. 5. 16.00	v kulturnem domu v Dobri vasi	Materinski dan igr. „Pepelka“ in zbor najmlajših	SPD „Srce“
Sobota, 7. 5. 20.00	v farni dvorani v Pliberku	„Županova Micej“ (po A. T. Linhartu) ob 20-letnici Odra 73 – premiera	SPD „Edinost“, Oder 73
Nedelja, 8. 5. 20.00	v farni dvorani v Pliberku	„Županova Micej“ (po A. T. Linhartu) ob 20-letnici Odra 73	SPD „Edinost“, Oder 73
Sreda, 11. 5. 19.30	Dom v Tinjah	Okrogla miza – V razdvojitvi Sprašuje dr. Andrej Moritsch	Dom v Tinjah
Četrtek, 12. 5. 10.30	pred gostiščem Škubci na Suhi	Otroški dan (pribl. do 17.00)	
Četrtek, 12. 5. po maši	v gostilni Krainz v Kazazah	Igra Pepelka – nastopa otroška skupina SPD „Srce“	SPD „Srce“
Nedelja, 15. 5. 14.30	v Domu glasbe v Celovcu	Carl Orff: Carmina Burana	
Nedelja, 15. 5. 17.00	v farnem domu v Selah	Materinska proslava: otr. skupina s polonezo, otroci lj. šole Sele z igrico „Neposlušni zajček“, mlad. zbor, ansambel glasbene šole	KPD „Planina“
Petek, 27. 5. 20.00	pri Cingelcu na Trati pri Borovljah	Koncert dvojezičnega zbora pedagoške akademije	SPD „Borovlje“

V galeriji Slama je velika razstava del Janeza Bernika

Koncertna turneja pevskega krožka graških študentov po Češki in Slovaški

Po tednih intenzivnega pripravljanja smo se v četrtek, 21. aprila, končno podali na pot. Prva postaja klubskega zbora je bila Bratislava. Tam nas je pričakovala Jadranka Horakova, asistentka na muzikološkem inštitutu v Bratislavi. Na Comenius-Univerzi smo imeli prvi nastop. Koncert je organizirala Dr. Olga Šimova, ona vodi študentski zbor, ki bo v jeseni nastopal v Gradcu. Bili smo deležni velike časti, ker smo pod vodstvom mag. Berteje Logarja kot prvi zbor nastopali v Mojzesovi dvorani, ki je drugače pridržana samo filharmoniji. Naš program je segal od renesančnih skladb, preko popevk, slovenskih in afrikanških ljudskih pesmi tja do pesmi iz muzikala „hair“. Na kitari nas je spremljal Janez Gregorič na bobnih pa Janko Smrečnik. Posebno je navdušil publiko solist Janez Gregorič na kitari. Za slovo je zbor zapel tudi slovaško pesem.

V petek smo se podali na Češko. Na povabilo gospe Helene Noskove smo nastopili na gradu v Trebiču, majhnem mestu blizu Brna (Brünn). Po koncertu so nas pogostili člani trebiškega komornega zbora. Z domačini smo prepevali pozno v noč in smo dokazali, da pesem, ki pride iz srca, povezuje, vseeno ali je češka, slovaška ali slovenska.

V soboto smo si ogledali čudovito mesto Prago. Zvečer so nas pristočno sprejeli avstrijski generalni konzul Ciril Stern in njegova žena Marija. Poleg nas sta povabila še nekaj kolegov, med njimi je bil tudi Zdravko Inzko.

V nedeljo smo peli v cerkvi svetega Mihaela v Pragi. Župnik Pavel grimig nas je po maši pogostil. V svojem nagovoru je poudaril, da je posebno v današ-

njem času važno, da se mladi ljudje spomnijo vere ter nam želel še mnogo uspeha pri petju, študiranju in nas blagoslovil za nadaljnje življenje.

Popoldne nam je gospod Inzko še pokazal zanimivo cerkev sredi Prage, ki jo je zgradil znani Slovenec Jože Plečnik.

Po kosilu, na katero nas je povabil gospod Inzko, smo se odpeljali po uspešni turneji, zadovoljni in polni novih vtisov, nazaj v Gradec.

V imenu vseh pevk in pevcev se na tem mestu zahvaljujem vsem, ki so doprinesli, da je turneja bila tako uspešna. Posebna zahvala pa velja našemu kreativnemu in zagnanemu dirigentu mag. Berteju Logarju, ki je vložil mnogo truda in dela, da je vse brez večjih težav uspelo.

Mirjam Polzer-Srien, Gradec

Dom v Tinjah
vabi k okrogli mizi na temo:

V razdvojitvi

v sredo, 11. maja, ob 19.30

Na vprašanja o odločilnih zarezah v najnovejši zgodovini koroških Slovencev odgovarjajo narodnopolitični akterji časa.

Sod.: dv. sv. dr. Valentin Inzko, dekan Kristo Srien, župnik Tomaž Holmar, Milena Gröblacher in Tonči Schlapper.

Vodi: univ. prof. dr. Andrej Moritsch

RAZSTAVE

CELOVEC

– Kulturno društvo „Pri Joklinu“ – razstava Behzada Hadžiahmetoviča in Franca Schecka; vernisaža 21. 4. ob 20.00 (do 5. 5.)

– Galerija v avli Univerze Celovec – Andrej Trobentar „Atraktor“, sprana tempera (do 11. 5.)

– Galerija Slama, Benediktinerplatz 3 – Janez Bernik, (do 28. 5.)

– Napoleonstadl, St. Veiterring 10 – male plastike avantgarde iz Španije (do 29. 5.)

SEMISLAVČE

– Galerija Rožek Šikoronja – Johannes Zechner – rustika, skulpturne risbe in kolaži; odprto od srede do nedelje med 15. in 18. uro

V petek, 6. 5. „približevanje“ ob 19.00!

ŠENTPAVEL v Labotski dolini

– SAMOSTAN – razstava „Glas & Porzellan – Tischkultur und Lebensfreude“ (do 27. 10. vsak dan od 9.00 do 17.00)

ŠTALENA GORA

– Izkopanine na Štaleni gori/Magdalensberg do 28. 10. od 9.00 do 12.00 in 12.30 do 17.00

TINJE

– Dom v Tinjah – razstav slik Milana Volovška iz Argentine

RADIO KOROŠKA

SLOVENSKE ODDAJE
18.10–19.00

Četrtek, 5. 5. Rož – Podjuna – Zilja

Petek, 6. 5. Kulturna obzorja

Sobota, 7. 5. Od pesmi do pesmi – od srca do srca

Nedelja, 8. 5.

6.30–7.00 Dobro jutro na Koroškem – Duhovna misel (Dorica Lepushitz, Brnca)

18.10–19.00 Dogodki in odmevi

Ponedeljek, 9. 5. Dilema koroške slovenske zgodovine: Z odporom preživeti in kaj potem?

Torek, 10. 5. Partnerski magazin

Sreda, 11. 5. Društvo upokojencev iz Sel

Obirski ženski oktet
vabi na

praznovanje

dvajsetih let
svojega obstoja
(1974 – 1994)

z zaključnim koncertom

Koncert s kvartetom „Do“
in ples z ansamblom
„Duo Vedrina“

v soboto, 7. maja ob 19.30
pri Kovaču na Obirskem

Dober dan, Koroška

Nedelja, 8. 5. 1994, ORF 2, 13.00!
Ponedeljek, 9. 5. 1994, TV SLO 1, 16.20

Predvidoma s sledečimi prispevki

- Borovlje, Tržič in Sponheim: pobratenje treh občin v duhu prijateljstva in zbliževanja
- Po očitnem upadu nočitev v lanski poletni sezoni bodo morali gostinski obrati načrtno iskati pot iz zagate
- Ob 20-letnici Odra 73: „Županova Micej“ se je naučila „pliberškega mosva“
- Razstava Janeza Bernika v celovski galeriji Slama
- Žarek upanja tudi za južno Koroško: število zaposlenih je prvič spet naraslo
- Nogomet v koroški deželni ligi: ATSV Wolfsberg – Slovenski atletski klub

„Carmina Burana“ v Domu glasbe Izziv za več kot 170 pevcev

Nedeljsko popoldne 15. maja si bojo ljubitelji vrhunske glasbene umetnosti brezdvomno rezervirali za poseben glasbeni in umetniški užitek: v Domu glasbe v Celovcu bo namreč zbori Slovenske gimnazije in mešana pevska zbor „Danica“ iz Sentprimozja in „Peca“ iz Globasnice pod vodstvom mag. Stanka Polzerja izvajali Orffovo kantato „Carmina Burana“.

Carmina Burana je, kot piše v spremnem besedilu, scenska kantata za zbor, soliste in orkester sodobnega nemškega skladatelja Carla Orffa, in „že več kot pol stoletja navdušuje občinstvo po vsem svetu in je največ izvajano glasbeno delo našega časa. Skladatelj je uglasbil pesmi iz srednjeveške rokopisne zbirke, najdene v bavar-skem samostanu Benediktbeuren, po nastanku pa mogoče povezane tudi s Koroško.“

Pesmi vagantov

To so ljubezenske, piske in sploh veseljaške pesmi srednjeveških potujočih študentov, vagantov, napisane v latinščini, stari nemščini in francoščini. Ponavljanje, ritmično diferenciranje in presenetljivi zvočni odtenki dajejo melodijam, ki temeljijo na ljudski pesmi in gregorijanskem koralu, svojevrstno privlačnost. Novost pomeni uporaba instrumentov, kjer imajo posebno vlogo klavir, ksilofon in predvsem tolkala. Carmina

Burana so pravi ognjemet, naravnost genialna sinteza besedila in glasbe.

Če je že skladba sama genialna sinteza, potem smemo vsaj zborovski in orkestralni sestav oceniti kot posrečeno sintezo. Mladi zborovodja in glasbeni pedagog Stanko Polzer je namreč zliil v enoto zbor in instrumentalne skupine, ki jih ali sam vodi ali pa jih pozna od svojega poklicnega udeleževanja na gimnaziji in sodelovanja pri nekaterih prejšnjih projektih. Ti zbori so MePZ „Danica“, MePZ „Peca“ ter mešani in mladinski zbor Slovenske gimnazije, instrumentalno pa izstopajo Studio Percussion iz Gradca in člani orkestra Slovenske filharmonije iz Ljubljane. Vsega skupaj sodeluje okoli 170 nastopajočih.

Sodelovanje zborov

S slednjimi je Polzer veliko sodeloval, ko je MePZ „Danica“ naštudiral pred leti zahtevni maši Mozarta in Schuberta. Solisti so Norina Radovan

„Carmina Burana“ je brezdvomno višek letošnjega pevsko-glasbenega udejstvovanja naših zborov in pevskih skupin, za dirigenta pa je prav gotovo pomemben mejnik v nje-

Krščanske kulturne zveze, Slovenskega sporeda ORF in Zvezne gimnazije za Slovence. Zbori so pokazali visoko delavno oz. ustvarjalno moralo, saj so se pevci različnih zborov,

(sopran), Marjan Trček (tenor) in poklicni kolega Jožko Kovačič (bariton). Zahtevno klavirsko spremljavo je zborovodja poveril dvema nadebudnim slovenskokoroškima pianistoma: Andreji Wuzella-Močnik in Toniju Kernjaku.

govem zborovodskem delovanju. Pokazal je pogum in zmožnost, da izpelje tudi še tako zahtevne naloge.

Izvedba „Carmina Burana“ je nastala v koprodukciji obeh slovenskih kulturnih central, Slovenske prosvetne zveze in

starosti in poklicnih profilov kaj hitro zliili v skladno in harmonično enoto.

Zvezna gimnazija za Slovence se je tokrat pridružil „Carmini Burani“ odpovedali lastni, že tradicionalni akademiji.

Franc Wakounig

Nudi gastronomija dodaten trg za kmečke proizvode?

V študiju „Öffentliches Problemverständnis und Einstellungen zur österreichischen Landwirtschaft“, ki je bila objavljena aprila 94, je med drugim zapisana sledeča izjava. Na vprašanje: „Kateri problemi so za kmetijstvo v Avstriji najbolj pereči?“ je večina prebivalstva odgovorila spontano, da tiči največji problem v preniknih cenah za kmetijske proizvode. Temu sledijo težave v prodaji proizvodov in težave v zvezi z EU. Tega mnenja je tudi večina povprašenih kmetov in kmetov.

To je jasen izraz in izziv za iskanje novih poti v prodaji in to po možnosti z novimi, raznolikimi in kakovostnimi proizvodi, ki se prodajajo za pošteno ceno. Zato je potrebno odkriti nov trg in se ravnati po potrebah in željah prav tega. Tak trg se kmetom in kmetom med drugim ponuja v obliki gostinstev. Ta trg še ni nasičen, nasprotno, povpraševanje za domačimi kmečkimi proizvodi raste. Te proizvode pa lahko tudi nudi kmetijstvo, saj živilska industrija te produkte le imitira.

V povpraševanju poleti 93, ki sem ga izvedel med vrhovno gastronomijo v okolici Baškega, Vrbskega in Klopinskega jezera, se je izreklo 95,3% gostincev, da si lahko predstavljajo sodelovanje s kmetijami/kmeti. Na vprašanje, kaj da povezujejo s pojmi „kmetica/kmet/kmečkost“, so najpogostejše odgovorili: „Živila in kmečke proizvode“. Na vprašanje, kakšen pomen imajo kmetice/kmetje v njihovi regiji, v katerem oziru so važni zanje, je izmed sedmih možnih odgovorov najpogostejše bil imenovan „pomen za proizvodnjo kmečkih specialitet“. In na vprašanje: „Ali je za vaš

obrat zanimivo, da lahko ponujate domače specialitete?“ je 90,6% odgovorilo z „ja“.

Kaj lahko iz teh podatkov sklepamo? Potreba gostinstva po kmečkih živilih iz regije je vsekakor dana. Za južno Koroško se ponuja edinstvena priložnost tesnega sodelovanja med gostinstvi in kmetijami. V prvi vrsti pride v poštev prodaja živil in domačih specialitet, ki so za vsako dolino oziroma za določene kraje karakteristični. Ponudba takšnih specialitet bi vtisnila regiji pečat, ki bi jo naredilo edinstveno in neza-menljivo. Specialitete in posebnosti posameznih dolin se lahko strnejo v nadgrajeno regijo, recimo regijo „Južna Koroška“, ki se dokumentira z določeno kakovostno oz. regionalno znamko. Takšna znamka ali naziv ne pomeni nič drugega, kot da je produkt iz določene regije z vsemi posebnostmi, ki odlikujejo to regijo. Vse premalo se zavedamo, v kakšnih krasnih krajih živimo, ki so oblikovani v veliki meri od kmetijstva. Saj nenazadnje prihajajo množice turistov

prav zato, da v tej kulturni krajini uživajo svoj dopust. Poleg tega lahko takšna znamka še dodatno jamči za poseben način proizvodnje, katerega kmetice in kmetje sami določijo.

Kmetice in kmetje, ki prodajajo živila pod tako znamko, katera jamči tudi za kakovost proizvoda, imajo odlične možnosti za dodaten zaslužek v gostinstvu. Saj je tudi gastronomij zainteresiran za čim boljše kakovost in raznolikost svoje ponudbe na jedilniku.

Če se torej agronom in gastronom združita in dogovorita, kaj lahko kdo kdaj nudi na eni strani oz. potrebuje na drugi strani, je mogoče, da se iz tega razvije neke vrste AGRO-GAST partnerstvo, ki je za oba udeležence plodovito.

Zato vabim interesente s strani kmetijstva in s strani gastronomije, da se javite v pisarni Kmečke izobraževalne skupnosti KIS, Dr. Joško Tischler Park 1, 9020 Celovec ali pa telefon ali fax 0463/382438, kjer Vam tozadevno nudimo izdelan model za sodelovanje take vrste.

Dr. Štefan Merkač,

Kmečka izobraževalna skupnost (KIS)

Slovenski vestnik čestita!

Gospe **Veroniki Gregorič** iz Globasnice za rojstni dan;
gospodu **Hanzeju Milaču** z Blata pri Pliberku za rojstni dan;
gospe **Heleni Koren** iz Podgore pri Globasnici za god;
gospodu **Floriju Smrtniku**, Bistričnikovemu z Obirskega za rojstni dan;
Silviji Apovnik iz Senčnega kraja pri Pliberku za rojstni dan;

gospodu **Floriju Koschatu** iz Podgorij za god;
gospe **Heleni Močnik** iz Šmihela za osebni praznik;
gospodu **Rudiju Begušu** iz Šentkandolfa za 60. rojstni dan;
Mimi Woschnak iz Bele pri Železni Kapli za rojstni dan;
gospodu župniku **Ivanu Matku** v Tinjah za 84. rojstni dan;

gospodu **Florijanu Božiču** iz Sel za 60. dvojni praznik;
gospe **Mariji Lipuš** iz Lobnika pri Železni Kapli za 50. rojstni dan;
gospe **Heleni Igerc** iz Podkrajja pri Pliberku za 70. rojstni dan in god;
Anici Koschat iz Podgorij, **Mici Knafl** iz Šentjakoba in **Floriju Krištofu** za osebne praznike;
gospe **Katarini Sienski** iz Kota za god;
gospodu **Florijanu Dlopstu** iz Podgore pod Peco za 86. rojstni dan in god;
gospodu **Pepiju Schwaigerju** iz Šentjanža za osebni praznik;
Zofi Reinwald iz Lovank in **Alojzu Hoblu** iz Vesel pri Šentprimozu za osebna praznika;
gospe **Mariji Žnidar** iz Želuć za 65. rojstni dan.

Občine za Evropo

„Partnerstvo za Evropo“ je bilo geslo srečanja med občinami Borovlje, Tržič (Slovenija) in Sponheim (Nemčija) včeraj, v sredo, 4. maja v boroveljskem gradiču. Župani občin, Helmut Krainer, Peter Smuk in Heinz-Jürgen Jung so podpisali in izmenjali partnerske listine, kulturni spored so oblikovale skupine iz Borovelj (med drugim moški zbor SPD

„Borovlje“, zbor „Stadtchor“ in „Alpehrose“) in Tržiča (folklorna skupina in godba na pihala). V mestni hiši je bila diskusija na uvodoma navedeno temo, ki so se je udeležili tudi generalni konzul Jože Jeraj, rensko-vestfalski notranji minister Walter Zuber in vodja EU-informacije pri zveznem kanclerstvu poslanik Wolfgang Petritsch. (Več v naslednji številki SV.)

SLOVENSKI VESTNIK Nadstrankarski časopis koroških Slovencev

Uredništvo/Redaktion: Tarviser Straße 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, Telefon 0463/514300-30, 33, 34 in 40, telefaks 0463/51430071.

Usmerjenost lista/Blattlinie: seštevek mnenj izdajatelja in urednikov, s posebnim poudarkom na narodnopolitičnem interesu.

Uredniki/Redakteure: Jože Rovšek, Sonja Wakounig, Franc Wakounig

Izdajatelj in založnik/Herausgeber und Verleger: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem, Tarviser Straße 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, telefon 0463/514300, telefaks 0463/51430071.

Tisk/Druck: Založniška in tiskarska družba z o.j. Drava, Tarviser Straße 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/50566, telefaks 0463/51430071.

Oglaš/Anzeigen: Tarviser Straße 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/514300-30, 33 in 40, telefaks 0463/51430071.

Letna naročnina: za Avstrijo 370 šil. (za penzioniste 280 šil.); za Slovenijo 1500 SIT.

Prestopkov je kar deževalo

WAC smejoči se tretji

SAK – VSV

1:1 (0:1)

Postava: Preschern, Savič, A. Sadjak, Pappler, S. Sadjak (46. Pihorner), Wölbl, Šmid, Blajs, Vrabac, Urschitz, Lippusch (56. M. Sadjak)

Pod 19: 1:0 (gol za SAK je dal Roman Konzilia)

Ta rezultat med drugim in tretjim na lestvici ustreza samo prvemu in to je še najbolj vedel sodnik Glanz, ki prihaja iz Labotske doline in je pristaš WAC. Nerazumljivo je, da Koroška nogometna zveza za tako važno tekmo postavi sodnika, ki je pristranski. Tako je neodločen rezultat bil praktično že programiran od vsega začetka.

Škoda le, da SAK v

prvem polčasu, utrujen še od torkove pokalne tekme, ni zaigral bolj borbeno. Ko pa je sodnik prisodil VSV enajstmetrovko, ki nikakor ni bila upravičena, kajti vratar Adi Preschern se nasprotnega igralca v kazenskem prostoru niti ni dotaknil, se je pokazala objektivnost sodnika.

V drugem polčasu sta prišla v tekmo Mario Pihorner in Marjan Sadjak

ter precej poživila napad. SAK je igral bolj borbeno.

Šah

Razpis šahovskega tekmovanja

Koroška športna zveza podjetij (Betriebssportverband) organizira tudi letos šahovsko prvenstvo 14. maja 1994 z začetkom ob 10. uri v konferenčni dvorani Delavske zbornice v Celovcu.

Prijavijo se lahko posamezniki in moštva z dvema ali štirimi igralci. Rok prijave je 12. maj 1994.

Zmagovalce čakajo lepe nagrade.

SŠZ pred vstopom v prvi razred, zmaga SŠK „Obir“

Šahovska ekipa Slovenske športne zveze/Carimpex I si je v predzadnjem kolu play off-tekmovanja več ali manj že zagotovila vstop v 1. razred. Slovenski šahisti so pretekli konec tedna sicer tesno podlegli vodeči ekipi iz Velikoveca s 3,5:4,5, s 27,5 točkami pa zasedajo pred zadnjim kolom drugo mesto na lestvici. Za vstop v razred višje pa zadostuje četrto mesto, tako da bi že neodločen rezultat proti Možberku zadostoval za podvig. Zadnje kolo se igra 15. maja pri Korenu v Kajzarah pri Bilčovsu, igralci kot tudi sekcijski vodja Ivan Lukan pa so optimistični, da bo ekipa tudi uspela. V tekmi proti Velikovcu sta zmagala Silvij Kovač in Gorazd Živkovič, remizirali so Vinko Cuderman, Rupert Reichmann in Dunja Lukan, izgubili pa Arnold Hattenberger, Jozi Amrusch in Ivko Ferm. Na lestvici še naprej vodi Velikovec s 30 točkami pred SŠZ Celovec/Carimpex I (27,5), 3. Možberkom (24) in Magistratom iz Celovca (23,5).

Uspešen je bil tudi nastop šahistov SŠK „Obir“ v play off-tekmovanju v 2. razredu D. Kapelčani so gladko premagali ekipo ASK/KSV Celovec V s 5,5:2,5 in si s tem že za-

no in prišel do lepih priložnosti. VSV se je zopet izkazal z nešportnimi prekrški, nakar je sodnik poslal enega igralca predčasno pod prho.

Igralci VSV so se potegnili nazaj v obrambni prostor in le še s kontri prišli iz svoje polovice. SAK je uspelo le še izenačiti in to v 70. minuti.

Mario Pihorner, strelec edinega gola: „Zelo sem vesel svojega zadetka, ker sem se pošteno pripravljaval vso vigred in čakal na to, da bom igral. Upam, da še ni vse izgubljeno.“

Mnenje trenerja dr. Ramšaka: „Na žalost sta oba napadalca Lippusch in Urschitz v ofenzivi totalno odpovedala. Enajstmetrovka pa je bila neupravičena, ker se vratar niti ni dotaknil igralca. Jasnega prekrška nad Sadjakom, ki je bil pred to akcijo, pa sodnik seveda ni videl.“

Odbojka

6. mesto za odbojkarice Slovenske gimnazije

30 šolskih moštev se je v tem šolskem letu potegovalo za naslov deželne šolskega prvaka. Tako tudi moštvo ZG za Slovence, v katerem so sodelovala dekleta iz 3. razreda: Mira Trampusch,

ce tekmovala proti GŠ Wolfsberg I in GŠ Grif-fen in ob koncu zasedle 6. mesto.

Odbojkarice so mnenja, da bi z rednim treningom, vsaj dvakrat tedensko, lahko dosegle še boljši rezultat. Že naslednje leto pa imajo ista dekleta možnost, da ponovno za Slovensko gimnazijo osvojijo naslov prvaka, kot smo to doživeli že pred petimi leti.

Slej ko prej za moštvo in za odbojko na Slovenski gimnaziji skrbi profesorica **Magda Errenst**, ki požrtvovalno spremlja odbojkarice iz leta v leto.

Piše Eda Velik

Monika Kraus, Marianne Uschnig, Christina Malle, Michaela Waldhauser, Daniela Errenst.

Na prvem turnirju proti GS Možberk in gimnaziji Vetrinj so dekleta osvojila 2. mesto. Nato sta sledili zmagi proti GS Dobrla vas in gimnaziji Mössingerstraße. S tem so dosegle finalni kolo.

Meseca marca so odbojkarice tekmovala proti GS Radenthein, GS Spittal in GS Beljak in v tej skupini dosegle 2. mesto. Tekmo proti GS Wolfsberg II pa je odločala, ali bodo ostale v tekmovanju za naslov deželne šolskega prvaka. Tu pa jih je zapustila sreča.

V malem finalu so odbojkarice ZG za Sloven-

ATSV – SAK

**v Wolfsbergu,
v soboto, 7. 5.
ob 17.30**

SAK – Trg

**v Trnji vasi,
v četrtek, 12. 5.
ob 16.30**

Beljak : SAK Mladinci 61:56 (28:33)

V težki tekmi proti Beljačanom pa mladincem SAK ni uspelo zmagati, čeprav so jih v Beljak spremljali številni navijači (starši in sošolci) in jih burno vzpodbujali. Odločitev je bila kot pričakovano dokaj tesna,

Šolarji SAK – Trg

86:15 (35:4)

Tomaž Jager (36. točk), Daniel Ramalan (19), Marko Kuežnik (17), Luka Korošec (10), Gregor Povše (2), Stojan Vavti (2).

Šolarji SAK so odlično

čeprav so po prvem polčasu vodili še slovenski košarkarji.

Tudi košarkarji Slovenske gimnazije so v tretji tekmi slavili tretjo zmago in to proti gimnaziji Wolfsberg z rezultatom 49:10.

odigrali tudi to tekmo in prepričljivo premagali košarkarje iz Trga. Tokrat sta poleg Tomaža Jagera pridno zadevala koše tudi Daniel Ramalan in Marko Kuežnik.

Milan Hribnik v akciji

Primerjalna tekma v kickboxu

Koroška – Slovenija

14:8

SAK sekcija kickbox je vabila v telovadnico Mladinskega doma v Celovcu na primerjalno tekmo koroške in slovenske reprezentance, ki se je prvič odvijala na Koroškem. Nad 150 gledalcev je doživelo zanimiv večer, saj so na kratko predstavili publiki tudi dovoljene in nedovoljene tehnike kickboxa.

Po prvih šestih bojih se je glasil rezultat 6:6 (za vsak boj, ki traja 2 krat po dve minuti, zmagovalec dobi 2 točki, vmes pa

se štejejo dovoljeni udarci in se ocenjujejo z eno ali dvema točkama. To delo opravljajo dva stranska sodnika in glavni sodnik). V naslednjih petih bojih pa je gostom iz Slovenije uspelo še ena zmaga, vse druge so dobili Korošci. Med temi zmagovalci sta bila tudi zastopnika SAK Friedrich Wassertheurer, ki je jasno zmagal, in Milan Hribnik, ki je v zadnjem boju večera tesno premagal svojega nasprotnika iz Slovenije.

Odbojkarice Slovenske gimnazije s prof. Magdo Errenst